

ся убраня отъ дождя.

Тя като казуваше скочи отъ паланкината долу и като взе подъ мышницата си книгата на вопросыге и ноцната си одежда и въ рука-та си като держаше оружіето си и трубката си отиде самъ при вратата на хижата. Щомъ похлопа, и ето единъ чловѣкъ, сосъ пытоменъ погледъ, отвори вратата ѝ, и ся отдалечи той часъ, и качуваше; „Господарю, азъ самъ единъ спромахъ Парія, и недостойнъ да тя тріемна; ако обаче судишь пристойно да ся убранишь въ хижата ми, то ще ми въздадешъ голема честь съ това.”—

„Побратиме мой, отговори му Англичанинъ-тъ восприемамъ отъ все сердце гостосюбіе твое” Послѣ Паріята излѣзе съ свѣтило, натоваренъ съ сухи древа, и держеше подъ мышницата си кошъ поленъ съ кокофиницы и бананей. Приближи при послѣдниците Докторове които сѣдяха подъ едно древо мало далечъ отъ хижата, и имъ рече: „Понеже не восприемате де мя почетете съ входаніето си въ мой домъ, то вземете плодове що са обвыти въ шушлупките си, които можете да изядете безъ да ся оскверните; вземете и огнь за да ся изсушите и убранете отъ тигъ”